Enderrock | Èlia Gea | Actualitzat el 09/03/2021 a les 10:15

Lia Sampai: «Cantar em fa dir coses que no seria valenta per dir d'una altra manera»

Entrevistem l'artista per conèixer de primera mà el seu segon treball

La cantautora barcelonina descobreix un acurat segon disc, *Amagatalls de llum* (Microscopi, 2021). Tant per a l'àlbum com per als directes s'ha acompanyat de l'expertesa a la guitarra i als arranjaments d'Adrià Pagès, amb qui va també enregistrar el seu debut, *La fada ignorant* (Rosazul Discos, 2019).

El títol del disc és 'Amagatalls de llum'. La teva intenció és anar a recercar racons amagats?
M'imagino que d'amagatalls de llum n'hi deu haver molts més, però com que estan ocults, no els veiem encara. A través de la música els sento i els descobreixo, i així naixen les cançons. El títol del disc apareix en un vers del tema "La nina", que és el més important per mi, perquè estableix un diàleg amb l'oblit i una reconciliació amb el cos.

Has signat l'àlbum amb el teu nom, però està gravat a tàndem amb Adrià Pagès. Com va començar el projecte conjunt?
Ens vam conèixer fa un parell d'anys. Jo buscava músics per enregistrar el meu disc de debut, que vaig poder publicar gràcies al primer premi del concurs de música d'autor *La Fada Ignorant* d'Andorra la Vella del 2018. Una amiga em va posar en contacte amb l'Adrià i l'endemà ja estàvem

treballant junts en el treball. Des d'aleshores fem concerts i segueixo escrivint cançons. És una sort poder treballar junts.

Lia Sampai i Adrià Pagès Foto: Juan Miguel Morales

Com has trobat els deu 'Amagatalls de llum'?
Normalment em tanco a una habitació amb la meva guitarra i invento les cançons. Al cap d'un temps, les ensenyo a l'Adrià i ell proposa un acompanyament mentre jo li vaig parlant d'imatges, de sensacions, de la importància d'un vers, o d'un silenci... I així, tot va agafant forma a partir del nostre diàleg.

Les cançons basteixen un univers propi amb espais i conceptes recurrents com la naturalesa, la llum o la nit i, és clar, els amagatalls. Com les has concebut?
Explicar-ho se'm fa difícil. Moltes vegades em sorprenc del que dic en una cançó. En el procés creatiu he descobert veritats que tenia ocultes, i són els amagatalls de llum. Cantar em fa dir coses que no seria valenta per dir altrament. Penso que les cançons s'assemblen als somnis, perquè canto paraules sense saber ben bé d'on han sortit, i em sento allà envoltada de símbols que em demanen un significat. Per això també és bonic i m'agrada saber què volen dir les meves cançons quan les escolta altra gent.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=X-pHU5B893E
Quins són els símbols que hi ha a les cançons?
La memòria i l'amor, que van de la mà, i també la llibertat. Viure el temps natural i la no renúncia: mimar la por dels desitjos, dels somnis i, en definitiva, de la llibertat. Viure la lluita, que és l'amor i la memòria.

Tot i que us defineix el folk i la cançó orgànica i acústica, en aquest nou disc heu incorporat la guitarra elèctrica i detalls de producció electrònica amb teclats.

Sí, ha estat una sorpresa també per nosaltres. Tenim la sort de comptar amb un equip de producció molt implicat que ens ha animat a jugar i buscar una sonoritat precisa per a cada cançó. La gravació ha estat un procés d'exploració i descoberta.

La producció ha anat a càrrec dels germans Emili i Jordi Bosch, de Medusa Box.
Sí, treballar amb en Jordi i l'Emili ha estat un luxe. Van estudiar música amb l'Adrià, i així ens vam conèixer. Són uns artistes amb una oïda molt fina, capaços d'identificar el que necessita cada tema. Sense la seva dedicació i impuls creatiu, aquest àlbum no seria el que és.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=lBxc5EMcE-M
Cada part del disc està feta amb cura i poesia, des del títol fins a la manera com s'acobla la veu amb la guitarra.
Sí, ha estat una feina molt bonica. Ens agrada cercar l'equilibri just, la conversa entre els instruments, la veu i les paraules. Cada element pren vida quan li trobem la mesura i la forma justes. Cada paraula té una sonoritat i una atmosfera en el nostre imaginari, i és un gust viure el procés de fer-ho audible i finalment poder-ho compartir amb tothom.

El repertori inclou sorpreses: des de dissonàncies a "Pinyols de gel" o "Salze vell" fins a fragments recitats amb veu baixa o reminiscències de swing a l'inici d'"Astronautes"...
La intenció era sempre enaltir el text i l'emoció de cada cançó. A l'hora de construir els temes posem al centre el que volem transmetre al públic, i el repte és aconseguir-ho amb tota precisió. A partir d'aquí van sorgint diferents sonoritats, recursos i estils, sempre supeditats a donar al màxim d'expressivitat a cada cançó.

Al disc has tingut un grapat de col·laboradors, i sobretot la veu de Tona Gafarot. Totes les aportacions han nascut de la necessitat d'ampliar i afinar al màxim la sonoritat de les cançons. I la veritat és que som molt afortunats de tenir amics amb talent i compromesos que ens ajuden a aconseguir-ho.